

3. Represa de l'escoltisme després de la Guerra Civil: dos camins diferents que acabaren retrobant-se

Eladi Homs Zimmer i Maria Ferret Espanyol.

La intervenció del matrimoni Homs Ferret fou decisiva per la represa de l'escoltisme mallorquí de la postguerra. Eladi Homs arribà a Mallorca, amb la seva família, per motius professionals el 1954. Eladi Homs era fill d'Eladi Homs i Oller considerat com l'inspirador inicial de la política pedagògica de la Mancomunitat de Catalunya (1917-1924), el responsable de les primeres Escoles d'Estiu per a mestres iniciades el 1914 i de l'adopció institucional del mètode Montessori. Homs havia conegut l'escoltisme anterior a la Guerra Civil i contribuït a la seva recuperació a la Catalunya de la postguerra sota la influència de Mossèn Batlle.. A partir de 1950 col·laborà amb Raimon Galí -un dels mentors dels grups escoltes- alhora dels joves cristians catalanistes d'aquells anys i fill d'Alexandre Galí- i amb el germà d'aquest, Jordi Galí, en la direcció de la branca Guies o Ruta dels grups escoltes catalans d'aquella època. El 1956, després de fer algunes experiències a casa seva amb fills dels amics, creà el grup Ramon Llull, acollit primer a l'oratori de Sant Felip Neri i que passà després a un local al convent dels Caputxins al carrer de Zanoguera. Poc més tard, el 1958, es va crear el primer grup del guiatge en el que Maria Ferret va tenir una intervenció destacada.

Eladi Homs i Maria Ferret, amb un dels seus fills, poc temps d'arribar a Palma, (1954-56), foto cedida per Neus Pujol

L'Oficina Diocesana d'Informació i Coordinació d'Escoltisme.

Al mateix temps que Eladi Homs creava el grup Ramon LLull, el pare Miró iniciava, al vell col·legi que els pares teatins tenien al carrer del vi, un grup d'escoltes amb una inspiració més d'acord amb l'escoltisme anglès clàssic que no amb el francès, més evolucionat. Un escoltisme, el del teatins, amb una

identificació clara amb els corrents ideològics del centralisme franquista del moment i per tant emprant el castellà com a llengua vehicular.

Primera aparició pública del escoltisme mallorquí (1958-59) (Setmana de la joventut). Foto cedida per Dolors Forteza-Rei.

Ambdós grups no es coneixien malgrat tots dos estassin a Palma, fins que és trobaren casualment. Per aquest motiu Eladi Homs, que tenia una concepció de l'escoltisme forjat en els nuclis de la resistència catòlica i catalanista contra el franquisme, va pensar en la forma de coordinar aquells dos grups i també els que poguessin anar formant-se en un futur. Eladi pretenia al mateix temps que els grups escoltes de Mallorca, fossin tots ells de la mateixa inspiració. Volia que l'escoltisme fóra catòlic, reconegut per la jerarquia eclesiàstica, arrelat al país i per tant defensor de les virtuts del poble mallorquí, entre les que hi contava la llengua, una llengua, que recordem-ho, per aquells temps, estava prohibida en l'àmbit públic i que no s'ensenyava a l'escola. Per establir aquesta coordinació Eladi Homs va aconseguir del bisbe la creació el 1956 de l'ODICE, Oficina Diocesana d'Informació i Coordinació d'Escoltisme, que per abreujar es deia Oficina Diocesana d'Escoltisme, i que pretenia aglutinar el present i el futur de l'escoltisme. D'aquesta manera l'escoltisme mallorquí aconseguia també la protecció legal de l'Església una condició que era imprescindible pel funcionament d'una associació com aquella a l'època de la dictadura. El 1958 Eladi Homs va ser anomenat director de l'ODICE. El grup dels teatins es va integrar en la nova organització escolta i seguir les orientacions que fixava Eladi Homs.

El naixement del Giatge Catòlic de Mallorca

A.E. femení Reina Constança, sortida de clan a Galatzó, 1962, foto cedida per Neus Pujol.

El primer grup escolta femení, el Reina Constança de Mallorca, va ser creat per Maria Ferret el 1958. Les noies guies varen constituir un moviment amb una organització independent durant molts d'anys encara que participaven amb el moviment masculí dels actes més importants com eren els campament de Sant Jordi o les diades del pensament i els inspirava una

mateixa orientació educativa i confessional. Els dos moviments no es varen fusionar fins el maig de 1976.

A.E. Amor Diví (pares teatins), 1957. cerimònia de promesa. Foto cedida per Pep Garí Bibiloni.

Primeres actuacions.

L'abril de 1958 es va fer el primer camp Sant Jordi a Biniatzar i el febrer de 1959, creada l'ODICE, es redactaren i aprovaren els primers estatuts. Aquest mateix mes, al domicili particular del matrimoni Homs-Ferret es va fer la primera diada del pensament en commemoració del naixement de Baden-Powell. El setembre d'aquell mateix any es va fer a Can Tàpera el primer Camp Escola Escola d'Informació (CEI) al que foren convidats tots els consiliaris d'Acció Catòlica de la Diòcesi. El 1959 existien el grup de la Joventut Antoniana, amb 45 escoltes; Consell de Joves d'Acció Catòlica, amb 12 ròvers; Parròquia de Santa Creu, amb 20 escoltes, i al Col·legi de Sant Francesc una secció que estava en procés d'organització.

Eladi Homs en una sortida del Clan Pio XII, anys 1960.

"El nostre món té un ritme rapidíssim, i les realitats socio-econòmiques i polítiques són aspectes canviants que és necessari conèixer per adequar el marc del nostre treball educatiu en benefici dels nins, adolescents i joves del país"

Eladi Homs i Zimmer. Comissari General.

Moviment Scout Catòlic; Circular del mes d'abril. 1968, p.

"El de la llengua és el més important d'aquells elements primaris que defineixen el nostre escoltisme. Si defugim trobar-nos amb la nostra llengua no podem anar gaire més allà en el reconeixement de la nostra personalitat"

J. Mª Magrinyà i Brull. Cap d'Agrupament

Circular de la Delegacions Diocesanes d'Escoltisme de Mallorca. Novembre de 1969, pp. 9